

Egenannonsering – er det fritt fram?

NTFs råd for tannlegeetikk har nylig mottatt et brev fra en lokalforening. I brevet peker foreningen på at de i den senere tid har hatt flere tilfeller av annonsering som etter deres mening strider mot intensjonene i vårt etiske regelverk. De har kontaktet de angjeldende tannleger per telefon og mottatt beklagelse og har derfor ikke gått videre med disse sakene.

Men, sier de i brevet: «Etter vår mening bør lokalforeningene bli tydeligere på hva etiske regler står for og hvorfor de finnes. Det er sikkert ikke bare her i byen det er begynt å bli kamp om pasientmassen og mer aggressiv annonsering i media og på «gule sider». Vi synes tannlegestanden skal fremstå

som en seriøs helseprofesjon og er bekymret for at vi på sikt kan svekke vårt eget omdømme om dette fortsetter!»

Rådet har fått seg forelagt flere saker hvor tannleger beklager seg over kollegers egenreklame i annonser og telefonkatalog. Det er som oftest vanskelig å fastslå at disse inneholder noe som er direkte uriktig og derved i strid med reglens § 13. De kan imidlertid være særdeles egnet til å villedde pasienter ved å gi inntrykk av at tannlegen fremstår som «bedre oppdatert» eller «dyktigere» eller «mer moderne» enn sine kolleger. I slike tilfeller må det anvendes skjønn, og det skal mye til før bestemmelsen anses overtrådt. Rådet har flere ganger uttalt at det ikke er ønskelig at

kolleger skal opptre i slike gråsoner. Rådet har tidligere pekt på denne problemstillingen og uttalt at «dersom det fremmes forslag om innskjerping av reglene, vil rådet følge dette opp». Det har imidlertid ikke blitt fremsatt forslag om dette verken for hovedstyret eller i representantskapet.

Rådet vil med dette oppfordre til debatt med utgangspunkt i ovennevnte sukk fra en lokalforeningsleder. Er tiden inne for å stramme inn på regelverket eller må vi fortsatt nøye oss med å konstatere at det ikke er slik vi ønsker at kolleger skal annonsere?

*Rita Tilley Wilberg
leder av NTFs råd for tannlegeetikk*